

«ترجمه غیررسمی»

ایران: کارشناس سازمان ملل متحد خواستار پاسخ گویی مسئولان سرکوب خشن معترضان است

نیویورک (۲۶ اکتبر ۲۰۲۰) – کارشناس سازمان ملل متحد امروز گفت: دولت جمهوری اسلامی ایران باید نسبت به سرکوب خشن معترضین در آبان و دی ۱۳۹۸ رسیدگی مستقل، بی طرف و شفاف انجام دهد و ناقضین حقوق بشر را به پای عدالت بکشاند.

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد درباره وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران در [گزارش سالانه](#) خود که امروز به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه شد می گوید: به جای پاسخگویی افرادی که در این زمینه مسئول هستند، نقض های جدی که معترضین را هدف می گیرد ادامه دارد.

گزارشگر می گوید: «با وجود شواهد آشکار مبنی بر اینکه نیروهای امنیتی در ایران به قوای کشنده و زور پی رویه متوسل شده اند که موجب مرگ بیش از ۳۰۰ نفر، از جمله زنان و کودکان شده، نزدیک به یک سال پس از اعتراضات، مقامات ایرانی از انجام تحقیقی مطابق با استانداردهای بین المللی خودداری کرده اند.»

از میان هزاران نفری که بازداشت شدند، شهادت های معتبر نشان می دهد که چگونه مأمورین دولت از شکنجه جسمی و روانی علیه معترضین بازداشت شده استفاده کرده اند، از جمله با هدف اخذ اعترافات اجباری. بر اساس این اعترافات اجباری برخی افراد به احکام سنگین زندان و حتی مجازات اعدام محکوم شده اند.

رحمان گفت: «به نظر می رسد که دولت و قوه قضاییه برای جلوگیری از بیان مخالفت مسالمت آمیز و برای محدود کردن فضای مدنی، مجازات های اعدام علیه معترضان را اجرا می کنند. نمونه بارز این نگرانی اعدام خودسرانه اخیر نوید افکاری برای شرکت در اعتراضات مرداد ۱۳۹۷ است.»

در این گزارش همچنین نگرانی نسبت به رفتار دولت با خانواده قربانیان مطرح شده است. از جمله گزارش ها مبنی بر اینکه برخی خانواده ها به دلیل درخواست اجرای عدالت برای عزیزانشان مورد آزار واقع شده و زندانی شده اند. بنا بر گزارش ها برخی دیگر تحت فشار قرار گرفته اند که غرامت دریافت کنند و از درخواست هایشان برای پاسخگویی مسئولین صرف نظر کنند.

گزارش آقای رحمان همچنین نگرانی‌ها نسبت به تأثیر کووید-۱۹ بر ایران، به خصوص در شرایط بحران تشدید شده اقتصادی و تحریم‌ها را مطرح می‌کند. او از جامعه جهانی می‌خواهد تا هر چه می‌تواند برای کاهش آثار منفی تحریم‌ها انجام دهند، به خصوص زمانی که حق بر سلامت و پاسخ به همه‌گیری کووید-۱۹ در میان است.

کارشناس سازمان ملل اظهار داشت: «من درخواست دبیرکل گوترس و کمیسر عالی بچله را تکرار می‌کنم که با توجه به تأثیر منفی تحریم‌ها در پاسخ‌گویی به این بحران سلامت، دولت‌های اعمال‌کننده تحریم باید تحریم‌ها را علیه کشورهایمانند ایران کاهش دهند. هم‌اکنون جمعیت ایران نیازمند دسترسی بدون محدودیت به داروهای حیاتی، تجهیزات پزشکی و سایر محصولات بهداشتی است.»

اگرچه در ابتدا اقدام مقامات ایران نسبت به آزادی موقت بیش از ۱۲۰۰۰۰ زندانی مورد تحسین قرار گرفت، رحمان اظهار داشت وی نگران است که این مقرره شامل بیشتر افرادی که خودسرانه بازداشت شده‌اند از جمله مدافعان حقوق بشر، وکلا، خبرنگاران، فعالان محیط زیست، شهروندان خارجی و اتباع دوگانه نشده است. بسیاری از این افراد دارای شرایط زمینه‌ای هستند که آنها را مستعد ابتلا به کووید-۱۹ می‌کند.

کارشناس سازمان ملل گفت: «من به طور خاص نگران گزارش‌ها نسبت به وضعیت بحرانی سلامت وکیل مدافع برجسته حقوق بشر خانم نسرين ستوده هستم. او و دیگر افرادی که خودسرانه در زندان‌های ایران زندانی هستند باید فوراً آزاد شوند.»

گزارش گزارشگر ویژه همچنين ساير نگرانی‌هایی که مستمرا نسبت به محدودیت‌ها بر فضای مدنی، استفاده از مجازات اعدام و میزان بالای اعدام‌ها، از جمله علیه کودک مجرمین، و همچنين تبعیض جنسیتی و تبعیض علیه اقلیت‌های مذهبی و قومیتی وجود دارد را مورد تأکید قرار می‌دهد.

پایان

* آقای جاوید رحمان به عنوان [گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران](#) در ژوئن ۲۰۱۸ توسط شورای حقوق بشر منصوب شد. وی استاد حقوق بشر بین‌الملل و مشروطه‌خواهی مسلمانان در دانشگاه برونل لندن است. آقای رحمان به تدریس قوانین حقوق بشر و قوانین اسلامی می‌پردازد و به انتشارات گسترده خود درباره موضوعات مرتبط با قوانین بین‌المللی حقوق بشر، قوانین اسلامی و رویه‌های قانون اساسی دولت‌های با اکثریت جمعیت مسلمان ادامه می‌دهد.

گزارشگران ویژه و کارگروه‌ها بخشی از سازوکاری هستند که تحت عنوان رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر شناخته می‌شود. رویه‌های ویژه، بزرگ‌ترین مجموعه کارشناسان مستقل در نظام حقوق بشر سازمان ملل، عنوانی است که به سازوکارهای نظارتی و حقیقت‌یابی شورای حقوق بشر اطلاق می‌شود که به وضعیت حقوق بشر در کشور معین و یا پدیده‌های مهم نقض حقوق بشر در سراسر جهان می‌پردازند. کارشناسان رویه‌های ویژه به صورت داوطلبانه فعالیت می‌کنند، کارمند سازمان ملل نیستند و حقوقی برای کار خود دریافت نمی‌کنند. آن‌ها در ظرفیت شخصی خود فعالیت کرده و مستقل از هر سازمان و دولتی هستند.

صفحه [ایران](#) در دفتر حقوق بشر سازمان ملل